

Vivaldi pren cos al Festival Perelada amb la vistosa dansa urbana del ballarí i coreògraf Mourad Merzouki

- **La Compagnie Käfig i Le Concert de la Loge, dirigida pel violinista Julien Chauvin, converteixen *Les quatre estacions* en una experiència física, visual i musical al Mirador del Castell**
- **El coreògraf francès torna al festival vuit anys després de haver-hi debutat l'any 2018 amb l'espectacular *Folia*, que ja barrejava música barroca amb dansa urbana i contemporània**

Peralada, 1 d'agost de 2026.- El Festival Perelada ha convertit aquest vespre el Mirador del Castell en un espai compartit per la música barroca i la dansa urbana i contemporània amb l'estrena a Catalunya de *4 Danced Seasons*. La proposta creada pel ballarí i coreògraf Mourad Merzouki i el violinista Julien Chauvin ha fet visible l'arquitectura rítmica de *Les quatre estacions* d'Antonio Vivaldi a través dels set intèrprets de la Compagnie Käfig i dels músics de Le Concert de la Loge, tots ells reunits en una mateixa superfície escènica, sense separació entre músics i ballarins. El moviment ha circulat entre faristols, instruments i cossos amb una naturalitat i fluïdesa que ha situat la partitura en un àmbit físic i directe, proper a l'espectador, a diferència d'una interpretació convencional de la música del compositor italià.

L'inici ha fixat de seguida el mecanisme de l'espectacle. Des de la penombra, les cordes greus han traçat l'*ostinato* de la Simfonia de *L'Olimpiade*, mentre la llum de Cécile Trelluyer descobria gradualment els músics, descalços, i els ballarins sorgien entre ells. La coreografia de Merzouki ha entrat en la música des de la respiració i el batec: treball de terra, girs, suspensions, *freezes*, salts i seqüències acrobàtiques han respost amb claredat a l'articulació de l'orquestra sense convertir Vivaldi en

una simple banda sonora. La música ha estat, de fet, un dels catalitzadors necessaris de l'espectacle. Julien Chauvin, violinista i director musical, ha conduït amb virtuosisme Le Concert de la Loge també des de l'escena, sempre present, sempre marcant el temps. La seva lectura, àgil i definida, ha recuperat la vivacitat teatral d'una música escrita per descriure vents, tempestes, ocells, calor, caça, fred i gel. A *La primavera*, el violí solista ha establert un primer diàleg amb un ballarí, ampliat després per tot el grup. La precisió del fraseig i la resposta dels cossos han donat a cada *ritornello* una forma nova, sense carregar-lo d'il·lustracions literals.

La formació Le Concert de la Loge, fundat per Chauvin el 2015 i especialitzada en instruments històrics, ha assumit una funció plenament escènica, sense quedar en un segon pla, com és habitual en els espectacles en què la música il·lustra l'acció des del fons de l'escena o dins un fossat. Violins, violes, violoncel·ls, contrabaix, tiorba i clavicèmbal han mantingut la transparència del conjunt mentre els músics es desplaçaven, oscil·laven o entraven en contacte amb els ballarins. Aquesta disponibilitat corporal ha reforçat la sensació d'un espectacle concebut de manera conjunta, amb l'escolta com a principi compartit.

El programa ha ampliat el cicle amb altres obres de Vivaldi que han permès modificar la dimensió de la vetllada. A la *Sonata per a violoncel en la menor*, el músic Jérôme Huille ha ocupat una petita plataforma mòbil, desplaçada pels ballarins. *L'estiu* ha portat una energia més explosiva, amb acceleracions, caigudes controlades i una ocupació energètica i accelerada de l'espai. El *presto* final ha unit la urgència de les cordes amb l'exigència atlètica del hip-hop.

En el *Concert en si menor per a quatre violins*, Chauvin i els seus músics - Anne Camillo, Tami Troman i Valentin Seignez-Bacquet- han compartit protagonisme amb quatre intèrprets de Käfig. Les parelles han construït un entramat de gestos breus, mirades i respostes rítmiques, establint-se gairebé una competició entre els ballarins, una mena de batalla de galls; durant el *largo*, el balanceig de l'orquestra ha incorporat els instrumentistes a la coreografia. *La tardor* ha obert una zona de joc i humor, seguida per l'empenta de la *Simfonia en sol major (Alla rustica)*, que ha propiciat portés, vols i caigudes. *L'hivern* ha endurit el dibuix corporal i la

llum, que ha esdevingut freda, abans de l'*allegro* conclusiu i del retorn de *L'Olimpiade* com a tancament col·lectiu.

Aquesta ha estat la segona presència de Mourad Merzouki al Festival Perelada, tan venturosa com la primera, tot i que més íntima, ja que l'espai no és, òbviament, el mateix. El coreògraf hi va debutar l'any 2018 amb *Folia*, que va clausurar la trenta-dosena edició i va oferir la seva estrena a l'Estat amb una combinació de música barroca, electrònica, dansa urbana, contemporània i clàssica. Va ser una vetllada memorable. Vuit anys després, el retorn ha aprofundit en aquella mateixa línia amb una relació més estreta entre intèrprets. Les dues visites han tingut Vivaldi com a punt de partida i han confirmat l'interès de Merzouki per explorar la capacitat del repertori barroc d'activar el cos contemporani.

Fundador de la Compagnie Käfig el 1996, Merzouki ha construït una trajectòria marcada per la incorporació del circ, les arts marcial·s –en alguna ocasió semblava que els ballarins feien una *kata*–, la imatge i la música en directe al vocabulari del hip-hop i altres danses urbanes. A *4 Danced Seasons*, aquesta experiència s'ha traduït en una coreografia exigent, atenta a les estructures de la partitura i a la singularitat de cada ballarí. Els intèrprets han alternat solos, duets i construccions de grup, amb una presència escènica que ha combinat virtuosisme, teatralitat, fins i tot el clown, i una notable consciència musical. La il·luminació de Trelluyer ha modul·at les diferents estacions sense recórrer a una narració paisatgística explícita, i ha reforçat els canvis de temperatura, densitat i velocitat. La proximitat del públic al Mirador ha afavorit la percepció dels detalls: l'arc que ataca la corda, la respiració abans d'un salt, el peu que busca el terra i l'atenció constant entre els membres dels dos conjunts. Demà, també al Mirador, a les 22h, hi ha programada una segona funció d'aquest magnífic espectacle.